

numre. Jeg synes da, det er rimeligt, at der paalægges disse en Skat.

Saa har jeg endelig et lokalt Spørgsmaal at fremdrage, hvorom jeg gerne vil rette en Henvendelse til den højtærede Finansminister. Som det høje Ting vil erindre, blev der samtidig med Skattelovene vedtaget en Lov om Jordebogsafgiftens Ophævelse i de forhenværende slesvigske Distrikter. Under Behandlingen af Skattelovene, da de første Gang blev forelagte efter Systemskiftet, tillod jeg mig ved 1ste Behandling at rette den Forespørgsel til den højtærede Finansminister, om ikke de enkelte Personer derovre i de forhen slesvigske Distrikter, som havde indbetalt Jordebogsafgiften med det 20-dobbelte Beløb efter Loven af 29. Marts 1867, kunde faa dette Beløb tilbage, saafremt Lovforslaget om Ophævelsen blev vedtaget. Den højtærede Finansminister svarede herpaa følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig, hvorledes der skal forholdes med dem, som allerede have afløst deres Jordebogsafgift i Henhold til Bestemmelsen i Loven af 29. Marts 1867, skal jeg sige, at efter de Undersøgelser, der ere foretagne, er der neppe mange af de Afgifter, med Hensyn til hvilke denne Aflysningsret er bleven benyttet, som ikke ere Domanialafgifter. For disses Vedkommende vil der ikke blive Tale om nogen Erstatning. Skulde det imidlertid ved nærmere Undersøgelse vise sig, at der er afløst nogen Afgift, der kan henregnes til dem, der have Karakteren af Skatter, vil det kunne tages under Overvejelse, hvorvidt Aflysningssummen vil være at tilbagebetale“.

I Henhold til denne efter vor Formening meget velvillige Udtalelse fra Finansministeren blev Sagen den Gang stillet i Bero, men under sidste Samling, efter at Skattelovene vare blevne vedtagne, blev der indsendt et Andragende til Rigsdagen. Dette Andragende blev imidlertid ikke henvist til Finansministeren begrundet paa, at det ikke tidligere havde været hos Ministeren. I Sommerens Løb blev Andragendet indgivet til Finansministeren, men paa dette Andragende er kommet Afslag med den Begrundelse, at Finansministeriet savner Beføjelse til at tilstaa Tilbagebetaling af erlagte Aflysningssummer. Jeg har nu efter dette Udtryk „savner Beføjelse til at tilstaa Tilbagebetaling“ ment, at det ikke var et rent Afslag. Jeg har troet, at Finansministeren vilde sige saa meget som: der kræves dertil ogsaa

Rigsdagens Samtykke, og i Henhold dertil er det, jeg vil gøre den Henstilling til den højtærede Finansminister og til det kommende Finansudvalg, at de med Velvillie tage mod denne Sag. Det er kun ganske faa, saa vidt mig bekendt, kun to Mænd, som have afløst deres Jordebogsafgift, før Ophævelsen kom, og som altsaa have afløst med 20 Gange Beløbet, som Loven af 1867 hjemler Ret til. Det forekommer mig mærkeligt, at disse Mænd ikke kunne faa det Beløb tilbagebetalt, som de den Gang erlagde, og som vel egentlig for Statens Vedkommende maa siges at være en ubetydelig Sum, medens den for en enkelt Mand er af ikke saa ringe Betydning. Vedkommende Mand, hvis Andragende jeg staar med her i Haanden, har indbetalt 635 Kr. en Gang for alle, han har en Gaard paa paa 1½ Td. Hartkorn, og saa ere 635 Kr. ikke saa lidt for ham. Og hvad mere er, medens han for nogle Aar siden afløste denne Afgift, have hans Naboer, der svarede samme Afgift, undladt at gøre det, men har faaet deres ophævet. Derved forekommer det mig, at den førstnævnte lider Uret, og jeg vil derfor henstille til den ærede Finansminister og det vordende Udvalg, at det velvillig tager denne Sag under Behandling.

H. L. Møller: Allerede en Gang under denne Finanslovbehandling har en Taler her i Salen, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), henledet Opmærksomheden paa den Maade, hvorpaa den højtærede Kultusminister er begyndt at gennemføre Loven om højere Almenskoler. Det er i Tilslutning dertil, jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger om samme Sag. Jeg vil ikke udtale overdrevent onde Ord om denne Lov; med alle sine Skavanker indeholder den sikkert saa mange gode og sunde Spirer til fremtidig Udvikling af vort højere Skolevæsen, saa det er meget muligt, at disse Spirer i deres senere Udfoldelse godt kunne faa Bugt med de Vanskeligheder og de Hindringer, som Loven paa andre Punkter indeholder.

Det er blevet sagt om denne Lov, at det eneste uomtvistelige ved den var dens gode demokratiske Karakter, men at derimod alle dens pædagogiske Fortrin vare meget tvivlsomme, og det er nu netop denne Lovs stærkt demokratiske Tilnit, som fremkalder de pædagogiske Vanskeligheder og Betænkeligheder, navnlig Forsøget paa at bygge en Enhedsskole op ved at sætte en højere Almenskole umiddelbart